Doğan Kardeş

SAYI 22 | 28 MAYIS 1973 | 125 KURUŞ

KORKUSUZ KAHRAMANLAR 13

KAPTAN BASIL MONTCALF, AMCASININ VASİYETİNE UYARAK KUZEY AMERİKA'DA KURUDERE KASABASINA GELİR. KURUDERE TERKEDİLMİŞ BİR HALDEDİR. KAPTAN BASIL, UŞAĞI MAHMUT'UN DA YARDIMIYLA ÇEVREYE YERLEŞMEYE GELEN GÖÇMENLERİ KENDİ KASABASINA ÇAĞIRIR. AMA BU, KARSONVILLE ŞEHRİNİN SAHİBİ HAYDUT KARSON'UN İŞİNE GELMEZ. BİRTAKIM HİLELİ YOLLARA BAŞVURARAK, KURUDEREDEKİLERİ ORADAN ATMAYA ÇALIŞIR.

KARSON NE YAPSA ONA ETKİ EDEMEYECEĞİNİ ANLADIĞI İÇİN CİVARDA TERKEDİLMİŞ BİR KALEDE HAYDUTLARLA BULUŞMAYA GİDER.

KARSON'LA TYLER ATLARINA ATLAYIP YOLA ÇIKTILAR.
NE DÜŞÜNÜYORSUN PATRON?
YALLA BEN BİR ŞEY DÜŞÜNÜYOR DEĞİLİM. ZAVALLI MONTCALF BAKALIM ŞİMDİ NE YAPACAK?
ON SAAT KADAR SONRAYDI. KIZILDERE'DE OTURANLAR BÜYÜK BİR GÖSTERİYİ SEYREDİYORLARDI.
YAHOOO... HAYDİ MAHMUT!
ŞU APAÇİLERE BAKIN... TALİMLİ ASKER OLACAKMIŞ
HEY, ŞUNLARA BAKIN...
KIZILDERİLİLERİN YENİ ŞEFİ MAHMUT ONLARI EĞİTİYOR...
MAHMUT BU İŞE KENDİNİ İYİCE VERDİ...
MAHMUT KİMSEYİ DUYMAYACAK KADAR İŞE SARILMIŞTI...
HEP BERABER BENİ DİNLEYİN!.. SAĞA DÖN !..
SABINI SOLLINU BİLMEYEN YERLİLER KARMAKARIŞ OLDULAR...
OFFF !..
AYYY !..
ÇEKİL BENİM ÖNÜMDEN!
MAHMUT ONLARIN BECERİKSİZLİĞİNE ÇOK KIZMIŞTI...
NE YAPIYORSUNUZ ŞAŞKINLAR? SİZE BÜTÜN KAİDELERİ BAŞTAN MI ANLATAYIM? HEPİNİZ ATLARINIZA BİNİN BAKAYIM!
PEKİ ŞEF... SEN NE EMREDERSEN YAPARIZ...
ÇOK GEÇMEDEN MAHMUDUN ATLI BİRLİKLERİ HAZIRLANMIŞTI..
HAYDİ HÜCUMMM!
HEYYY!
HAYDİİİ !..
AMAN TANRIM, HEPSİ ASLAN KESİLDİLER!
KAŞTAN BAŞ'IL İFTIHARLA SEYREDİYORDU
BÖYLE BİR ŞEY AKLINA GELİR MİYDİ DAN? KIZILDERENİN KIZILDERİLİ ORDUSU...
AKLIMA GELMEYEN O KADAR ŞEYİ BAŞARDINIZ Kİ, BEN HER ŞEYE İNANIYORUM ARTIK...
AMA KARSON'LIN PLÂNLADIĞI ŞEY DE YAVAŞ YAVAŞ GERÇEKLEŞMEYE BAŞLAMIŞTI. LİÇ SİLÂHŞÖR KARDEŞLER KIZILDERE YOLUNDAYDI...

ARKASI VAR

Göl Canlıları

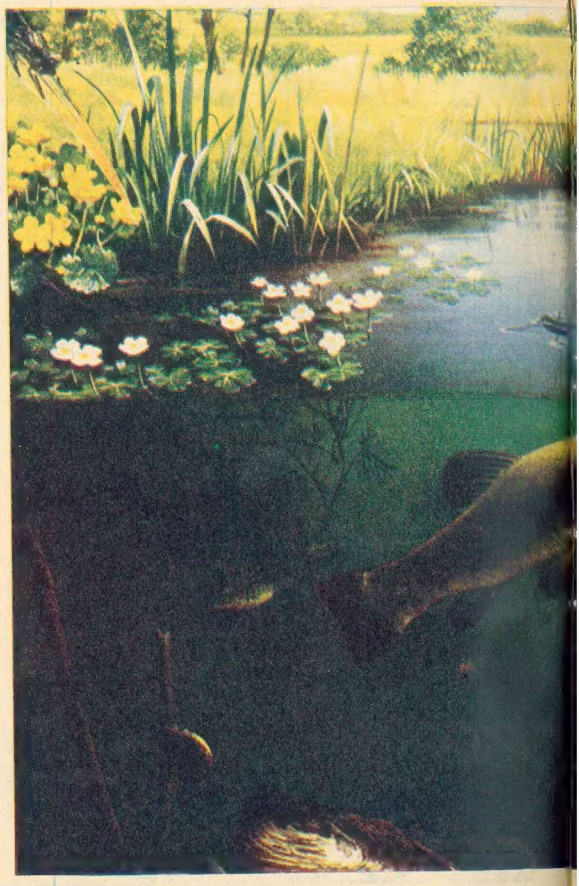

Yaz ve bahar aylarında en iyi piknik yerlerinin başında, göl kenarları gelir. Cıvıl cıvıl sesler arasında yemeklerimizi yer, oynarken gölün gerçek yüzünü hiç görmeyiz ama! Bugün size göl hayvanlarından birkaç örnek vereceğiz.

SU SİNEĞİ

Durgun suların yüzeyinde uçan su sineği sürülerine sık sık rastlanır. Bunlar 2 mm. boyunda, dört saydam kanatlı ve iki büyük kuyrucuğu olan böceklerdir. Hayatları çok kısadır, birkaç saat yaşarlar. Zaten su sineklerinin ağızları olmadığından, beslenmeleri de yoktur.

YUSUFÇUK

Yusufçukların ince ve zarif bir biçimleri vardır. 5 mm. boyunda olup, dişileri sarımsı, erkekleri de maviye bakan bir renktedir. 4 tane saydam kanatları vardır. Bu kanatlar ağ şeklindeki damarcıklarla örtülüdür, damarların vücuda bağlandıkları yer kahverengidir. Yusufçuk avını uçarken yakalar, bunlar genellikle küçük sinekler, kelebekler ve başka böceklerdir. Suda yaşayan Yusufçuk yavruları diğer küçük hayvanların gölde barınmasına engel olurlar.

HİDROMETRE

Uzun ayaklı bu küçük böceğe durgun sularda rastlanır. Çok hafif olmaları dolayısiyle hidrometreler suya batmadan çok alçaktan uçabilirler. Buna ayaklarının ucundaki ince tüyler de yardım eder. Aslında hidrometre «Su ölçen» anlamında bir kelimedir. Gerçekten de bu böcek âdeta suyun yüzeyini arşınlar.

SU AKREBİ

Bu böceğin ön ayakları o derece akrebe benzer ki, ona bu isim verilmiştir. Yassı ve oval vücudu gri renktedir. Bu da su akrebinin görünmeden avına yaklaşmasını sağlar. Küçük böcekler, kurbağa yavruları ve bazı kurtlarla beslenir. Bir avı yakaladı mı, elinden kurtulması imkânsızdır.

SAZAN BALIĞI

Tatlı ve durgun sularda yaşayan balıkların en ünlüsü sazandır. Boyu bir metreyi bulan bu balık, Avrupa'ya yüzyıllar öncesi Asya'dan geçmiştir. O zamandan beri birbirlerinden boyut ve pul şekliyle ayrılan çeşitli sazan türleri ortaya çıkmıştır. Bu değişik türlerin hepsinde dört ur vardır, bunlar ikişer ikişer ağzın kenarında bulunurlar, yine bütün sazanlarda sivri bir omurla biten bir omurga vardır.

KIZ BÖCEĞİ

İlk görüşte bu böceği, Yusufçukla karıştırmak olağandır, zaten ikisi de aynı soydan gelmektedirler. Ama kız böceğinin kanatlarının rengi morumsu bir mavidir ve hareket tarzı diğerinden farklıdır. Yu-

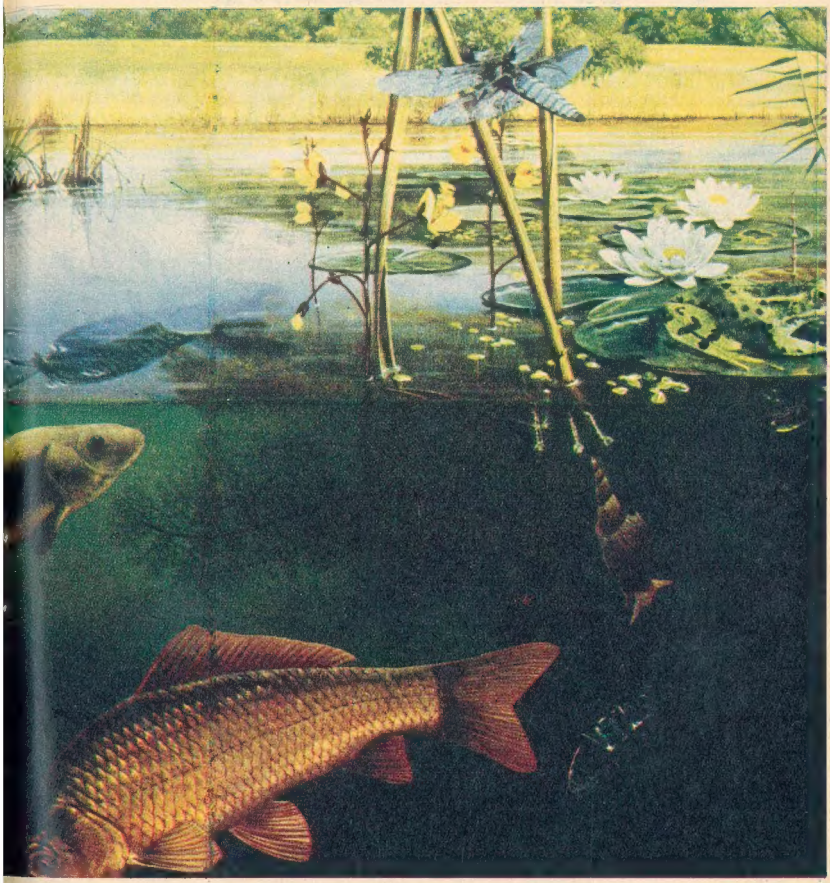

sufçuk, saatte 120 km.'ye yaklaşan bir hızla uçtuğu halde, kız böceğinin uçuşu yavaştır. Vücudu kısa ve iyice bodurdur. Avını, alt dudağını hızla uzatarak yakalar.

SU ÖRÜMCEĞİ

Bu böcek su yüzeyinin altında yaptığı yuvalarda yaşar. Her su yüzüne çıkışında, vücudunu kaplayan tüylerinin içine havayı depo eder ve dibe dalınca bundan yararlanır. Avını yakalamak için tuzaklar kurar.

SU SEMENDERİ

Göllerde en sık rastlanan hayvanlardan biridir. Bunun yavruları üç dört ay içinde, kuyruğu yassılaşmış küçük bir kertenkeleye benzeyen bir şekil alırlar. Su semenderi aslında hem karada, hem suda yaşayabilir ama yiyeceğinin daha bol olduğu suları tercih eder.

SİVRİSİNEK

Sivrisinekler, yumurtalarını durgun suların dibine bırakırlar. Yavru sinekler suda büyür, yalnız arada sırada nefes almak için, su yüzüne çıkarlar. Büyüyünce ise insanların yakınında yaşamak isterler. Ama yalnız dişi sivrisinekler bizi ısırıp, kanımızı emerler. Erkekleri bitkisel besinlerden yararlanırlar. Çok zararlı olduklarını söylemeye gerek yok.

HAŞARI MELEKLER

ARÇE DRAKE VE DÖRT ARKADAŞI, ESKİ BİR PİLOT OLAN ARÇE'NİN BABASININ HEDİYE ETTİĞİ KÜÇÜK PIR PIR UÇAKLARIYLA GÖKLERDE DOLAŞMAYA BAŞLARLAR. BU ARADA İLK UÇUŞLARINDA, SOYGUNCULARIN YAKALANMASINDA BÜYÜK YARDIMLARI DOKUNUR.

GERİ DÖNDÜKTEN SONRA FİLOLARINA MELEK ADINI VERİP UÇAKLARININ KANATLARINA DA YAZARLAR. GİYİM VE BAŞLIKLARINI DA DÜZELTİRLER. ARTIK HER ŞEYİ İLE TAM BİR HAVA FİLOSU OLMUŞLARDIR. BU SIRADA BİR TREN KAZASI OLMAK ÜZEREDİR.

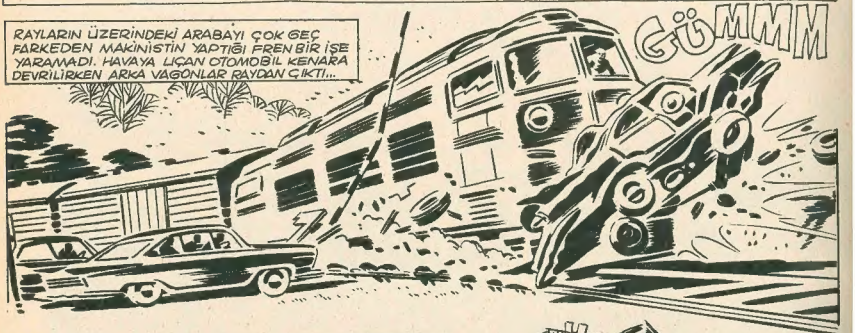

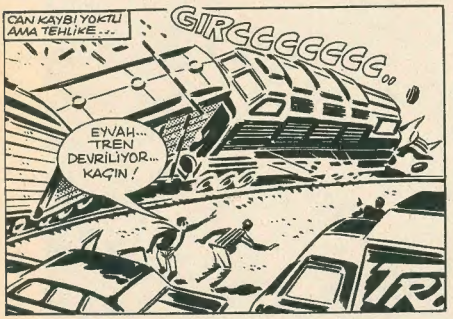

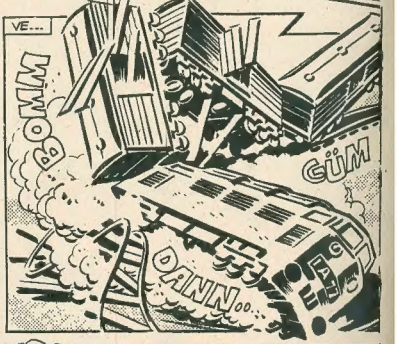

BU TAM MELEKLER'E GÖRE BİR İŞ...
DUR ARÇE... BU ZOR BİR İŞ... VAHŞİ HAYVANLARI TOPLAYAMAZSINIZ.
ARÇE, HANGARIN ASANSÖRÜNE BİNMİŞTİ BİLE
BU ASANSÖR SAYESİNDE HIZLI HAREKET EDEBİLİYORUZ!
BÜYÜK BAHÇEYİ BİRKAÇ DAKİKADA AŞARAK HANGARA GELDİ...
BOOOOMMM
HANGARDA YENİ YAPTIKLARI ALARM TESİSATI DA HAZIR BEKLİYORDU...
DÜT... DÜT...
ÇATIRR
BUNU DA YAPMAYI İYİ AKIL ETMİŞİZ. BİRAZDAN LÜÇUŞA HAZIR OLURUZ...
VİYYYUUUVVV
AZ SONRA ALARM SESİ ÇEVREDEKİ MELEKLERE HABER VERİYORDU...
VİYYYUUUVVV
GİNGER, BAK. BİZİM ALARM SESİ...
VİYYYUUUVVV
HAYDİ ÇABUK KOŞALIM!
AZ SONRA BÜTÜN GRUP TOPLANMIŞTI...
NE OLDU ARÇE?
NE VAR?
ŞİRK HAYVANLARINI TAŞIYAN BİR TREN DEVRİLMİŞ...
AZ SONRA HEPSİ HAVALANMIŞLARDI...
SANIRIM HAYVANLAR ORMANA DAĞILMIŞTIR. GÖRÜNCE AŞAĞIYA BİLDİRELİM
HAKLISIN MELEK 1... BAK, İLERDE KIPIRTILAR VAR...
AZ SONRA LİÇTLİKLARI BİR YERDE...
ŞU KARA PANTERLERE BAKIN... YOL İŞÇİLERİ TEHLİKEDE...
PANTERİN SALDIRMASINI ÖNLEYELİM

FIRTINA KUŞLARI

GELECEK HAFTA - SONUN BAŞLANGICI

Hürriyet ve Anayasa Bayramını Kutladık

Bu haftanın içine giren 27 Mayıs tarihi küçük okuyucularımızın ilerde bütün ayrıntıları ile okuyup öğrenecekleri bir devrimin yıl dönümüdür. 1960 yılı Mayısının 27. günü iktidarda bulunan hükümetin yönetimine Millet tarafından son verilmiş ve yönetim Millî Birlik Hükümetine geçmiştir.

Ondan sonra gelen yılda da yeni Anayasa Halk oyuna sunulmuş (9 Temmuz 1960) daha sonra Milletvekili ve Senato seçimleri yapılmış (15 Ekim 1961) ve B.M.M. açılarak (26 Ekim 1961), Orgeneral Cemal Gürsel 4. Cumhurbaşkanı seçilmiştir.

İsitklâl Savaşından sonra memleketimizi düşmanlardan, sultanlardan kurtaran Büyük Atatürk kurmuş olduğu yeni Türkiye Devletinde her şeyden önce halkın kendi kendini yönetmesi prensibini, yani Demokrasi ilkelerini temel tutmuştu. Bu amaçla birinci B.M.M. açıldığı gün «HAKİMİYET KAYITSIZ ŞARTSIZ MİLLETİNDİR» denilmiştir.

1946'da partili bir devreye girildi. Karşılıklı fikir alış verişinden faydalı sonuçlar alındı. 1950'de iktidar el değiştirdi fakat yeniden başa geçenler yavaş, yavaş ana prensipleri unutmaya başladılar, programsız, plânsız işler yapıldı, demokrasinin bağışladığı hak ve hürriyetler kısıtlanmaya başladı, hepsi de Anayasaya aykırı olmak üzere birçok kanunlar çıkarıldı kısaca Atatürk yolundan gitgide uzaklaşılıyordu.

Bu durum çekilmez hal alınca milletçe protestolar başladı; bunlar zor kullanılarak bastırılmak istendi, kanlı olaylar oldu. Nihayet Türkiye Cumhuriyetinin tehlikeye düştüğünü gören Türk Silâhlı Kuvvetleri ordunun işe karışmasından başka bir çare göremediğinden başta Orgeneral Cemal Gürsel olduğu halde kurulan Millî Birlik Komitesince kardeş kavgasına son verilmek üzere harekete geçilmesi kararlaştı.

Nihayet 27 Mayıs 1960 Cuma günü gece yarısından sonra bu komitenin verdiği işaret üzerine tarihin şimdiye kadar kaydetmediği kansız bir devrim hareketi yapılarak Silâhlı Kuvvetler memleketin yönetimini ele aldılar.

50. yılına yaklaşmakta olduğumuz Cumhuriyetimizin tarihinde çok önemli bir gün olan 27 Mayıs'ı kutluyoruz.

GELECEĞİN İNSANI NASIL OLACAK?

Kırk milyon yıl önce insan ayırt edilemeyecek kadar hayvanın benzeriydi. Bu günün insanına ulaşmak için insan neslinin üstünden tam 35 milyon yıl geçmiş. Bilim adamları bu gelişime göre geleceğin insanlarının nasıl olacağına dair bir araştırmaya girmişler ve şu neticeye varmışlar.

Çok soğuk bir devreye yaklaştığımız için geleceğin insanının bütün vücudu tüylerle kaplı bulunacak. Beyni daha büyük olacağı için başı da ona oranla daha büyük olacak. Ayrıca başında iki anteni, ayaklarında da birer parmağı bulunacak. Boyu da kısacık olacak... Yani kısacası ilerde yeryüzünü olağanüstü zekâya sahip minnacık canavarlar saracak.

Yukarıda küçük sanatçıları, öğretmenleriyle birlikte resimlerinin önünde görüyorsunuz.

Beyoğlu Şehir Galerisinde Miniminilerin Sergisi

Geçenlerde Beyoğlu Şehir Galerisinde bu güne kadar görülmemiş güzellikte, daha doğrusu özellikte bir sergi açıldı. Birbirinden güzel 180 resim ve elişinin teşhir edildiği serginin özelliği bu sanat eserlerini ortaya çıkaranların 3 ile 6 yaş arasında olmalarıydı. Özel bir ana okulu tarafından açılan serginin çok ilgi görmesi, okul müdürü Bayan Nermin Köseosmanoğlu'nun yeni şeyler düşünmesine yol açtı. Bu düşüncelerin arasında 2-3 ayda bir yeni sergiler açmak da var.

GEVEZE KARATAVUK

İki yıl önce Milâno'da bir şantiyede bulunan yetim kalmış minicik bir karatavuk, Antonio Paruta adında bir çiftlik sahibine verilmiş. Karatavuğun adını Pippo koymuşlar. Başlangıçta diğerlerinden hiç bir farkı olmayan Pippo bir yıl sonra konuşmaya başlamış. Konuştuğunu önce kimse fark etmemiş. Pippo, devamlı olarak önüne gelene adıyla sesleniyormuş, fakat isimlerin sahipleri sesin nereden geldiğini bir türlü anlayamıyorlarmış. Ve nihayet bir gün tesadüfen Pippo'nun konuştuğunu keşfetmişler. Pippo çın çın sesiyle Antonello! Dimitrio! Pina! diye bağırıp duruyormuş. Pippo'nun, motor gürültüsünü taklit etmek, öksürmek ve ıslık çalmak gibi başka marifetleri de var.

365 GÜN SUSMUŞ — James Edgam adında bir İngiliz doktor meslekdaşları arasında inatçılığıyla ün yapmış. Arkadaşlarıyla, bir yıl hiç konuşmayacağım diye iddiaya girişen doktor James dediğini yapmış ve bir yıl tek hece bile çıkmamış ağzından.

CAVİT BEY

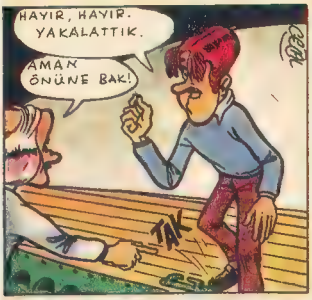
HAYIR, HAYIR. YAKALATTIK.
AMAN ÖNÜNE BAK!
TAK

AY AMAN. DÜŞÜYORUM

DİKKAT YUVARLANIYORSUN
AMAN!
AY!

AAA DÜŞMEDİ!
BRAVO
HAYRET
YAŞA
VAY

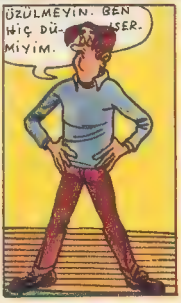
ÜZÜLMEYİN. BEN HİÇ DÜ- SER- MİYİM.

CAVİT BEY BU SEFER KAYAR
EYVAH, YA ŞİMDİ N. OLDU?

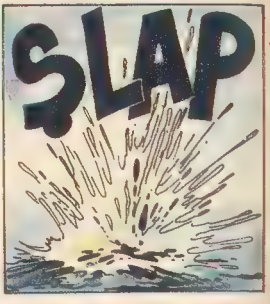
SLAP

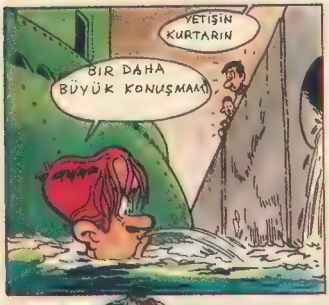
YETİŞİN KURTARIN
BIR DAHA BÜYÜK KONUŞMAM!

DİĞER GÜNLERDE CAVİT BEYİ ELMA AĞACINDAN KURTARDILAR. BİR BAŞKA GÜN ÇINGIRAKLI YILAN İLE SAVAŞTILAR.

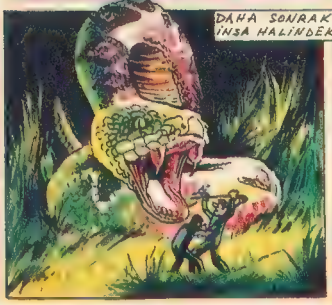
DAHA SONRAKİ GÜNLERDE UÇAKLA İSTANBUL'U GEZMEYE ÇIKTILAR. İNŞA HALİNDEKİ BOĞAZ KÖPRÜSÜNÜ.

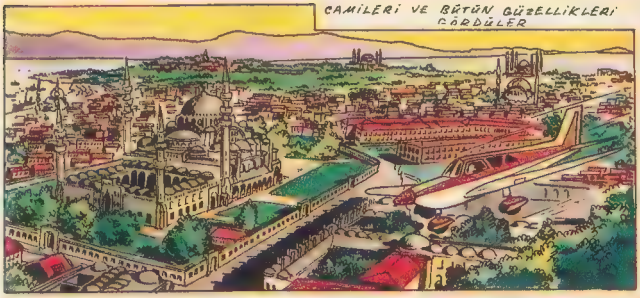
CAMİLERİ VE BÜTÜN GÜZELLİKLERİ GÖRDÜLER

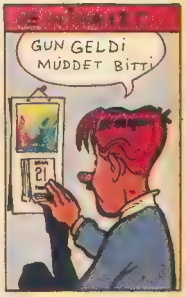
GUN GELDİ MÜDDET BİTTİ

SAYIN Prf. SİVRİZEKA SİZİN İLE GEÇİRDİĞİM 15 GÜN BİTMEK ÜZERE VEDA EDECEĞİM
PEKİ... YUVANA, ÇOCUKLARINA DÖNEBİLİRSİN

YANLIZ SİZDEN RICAM: BU GÖRDÜKLERİNİZ BİR SIR OLARAK KALSIN.

AYRILIK ANI KÜÇÜK ADAMLAR ÜLKESİNİ ETKİLER
ELEKTROMANYETİK IŞINLAR TESİRİNİ KAYBEDECEK.
İNŞALLAH

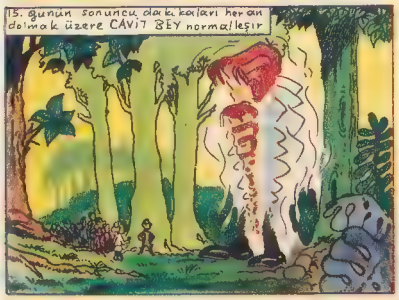
15. günün sonuncu dakikaları her an dolmak üzere CAVİT BEY normalleşir

ELVEDA Küçük adamlar. HOŞÇAKALIN.
GÜLE GÜLE BİZİ UNUTMA

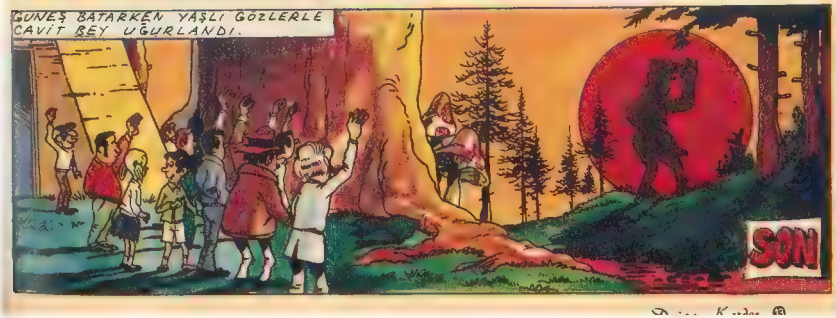
GÜNEŞ BATARKEN YAŞLI GÖZLERLE CAVİT BEY UĞURLANDI.
SON

KAPTAN KONDOR

BRION VELS VE ARKADAŞI DENY BLAKE ÇOK CİDDİ BİR GÖREVLE UZAY İSTASYONLARINDAN BİRİNE ATANIRLAR. UZAY İSTASYONLARININ KOMUTANI OLAN KAPTAN KONDOR'UN YANINDA ÇALIŞACAKLARDIR. BİR TAKIM GİZLİ BÖLGELERDEN GEÇEREK KALACAKLARI KISMA GELİRLER...

İKİ DOST, HER ŞEYİN ROBOTLAR TARAFINDAN YÖNETİLDİĞİ BİR KISMA GELMİŞLERDİ...

BRION'UN GÖZÜNE BANYO ODASINDAKİ BİR ŞEY İLİŞTİ...

O SIRADA OTOMATİK SAÇ FIRÇASININ SAÇLARINI TARAYAN DENY, PENCEREDEN BİRİNİN GİRDİĞİNİ GÖRDÜ...

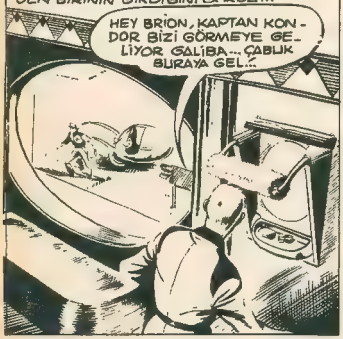

FAKAT O SIRADA BRION BİR ŞEYİ İNCELİYORDU...

BİRDEN BEYNİNDE BİR ŞİMŞEK ÇAKTI. KOŞARAK DIŞARI ÇIKTI...

AZ SONRA BÜRO KISMINDAYDILAR...

BRION, KONTROL TABLOSUNUN KARŞISINA GEÇTİ...

BRİON DÜĞMEYE BASTI

AAA... BAK ŞU DÖNME DOLAP GİBİ ARAÇ DÖNMEYE BAŞLADI...

SEN BU İŞİN CİDDİYETİNE İNANMIYORSUN GALİBA. DOĞRUSU YA, BEN BİR ŞEY ANLAMADIM...

HEYY... SANKİ DIŞARI DOĞRU ÇEKİLİYORUM!

AZ SONRA İKİSİ DE AÇIK CAMDAN DIŞARI DOĞRU GARİP ŞEKİLDE ÇEKİLMEYE BAŞLADILAR

TUTTUM... NASILSIN DENY?

İYİYİM... AMA BUNLARDAN BİR ŞEY ANLAMADIM DOSTUM...

OTOMATİK DÖNER DOLAP TURLARINA SON HIZLA DEVAM EDİYORDU...

BİZİ BİR YERDE YERE Mİ ATACAK, NE OLACAK BİLMİYORUM. KEŞKE O DÜĞMEYE HİÇ DOKUNMASAYDIM...

BU SIRADA ODASINA GİREN KONDOR, OLANLAR KARŞISINDA ŞAŞKINDI...

HAY ALLAH!.. BENİM ÖZEL DAİREME KİM GİRMİŞ BÖYLE? HER YAN DARMADAĞINIK OLMUŞ...

KONTROL TABLOSUNDA YANAN KIRMIZI İKAZ LÂMBASINI GÖRÜNCE HEMEN CAMA YÖNELDİ.

İŞTE BİZİM KARIŞTIRICILAR. ŞİMDİ ODAMI KİMİN ALLAK BULLAK ETTİĞİ DE ANLAŞILDI İŞTE... HERHALDE YENİ GELEN YARDIMCILAR OLACAK BU İKİ GENÇ...

ARKASI VAR—

Bin Kişinin Yaptığı

Bir gün kardeşimle ben amcamlara gitmiştik... Tam onlardan ayrılıyorduk ki, amcam, «Çocuklar, bir daha gelişinizde size bin kişinin yaptığı bir mahallebiyi yedireceğim.» dedi.

Kardeşimle ben birbirimize baktık, şaşırmıştık.

— «Bin kişinin yaptığı mı?» dedik. «Her halde bu apartman kadar büyük bir mahallebi olmalı amcacığım.»

— «Bilmem artık çocuklar. Haftaya geldiğiniz zaman görürsünüz. Sizleri bekleyeceğiz.»

O haftayı nasıl geçirdiğimizi artık sizler tahmin edersiniz, sevgili kardeşler. Sonunda o beklenen gün gelmişti. Heyecan ve merakla amcamıza gittik. Yemek saati gelince hepimiz masanın çevresinde yerlerimizi aldık. Sırasıyla çeşitli yemekler yedik. Fakat, aklımız, fikrimiz o bin kişinin yapacağı mahallebideydi.

Sonunda sıra ona geldi. Gözlerimiz yemek odasının kapısına dikildi, yengemizin getireceği o muazzam mahallebiyi beklemekteydik. Derken yengem girdi içeri, elinde her zamanki kâse ve içinde de her zamanki tarçınlı mahallebi yok mu! Hayretle amcama döndük:

— «Ama bu sizin, bize yedireceğinize söz verdiğiniz mahallebi değil ki,» dedik.

— «Ta kendisi,» dedi amcam.

Bu kez iyiden iyiye şaşırmıştık.

— «Ama nasıl olur amcacığım, bin kişinin yaptığı bu küçücük kâsedeki mahallebi olamaz ki!»

Amcamız son derece soğukkanlılıkla:

— «Önce bir yeyin bakalım çocuklar, dedi. Sonra da kaleminizi kâğıdınızı alıp yanıma gelin. Size o bin kişinin hesabını çıkarayım.»

Masada işimiz bitince amcamızın yanına koştuk. İlgiyle onu dinlemeye başladık. Amcam anlatıyordu:

— «Evet çocuklar,» dedi. «Bu mahallebiyi yapmak için önce nişastaya, pirinçununa ihtiyacımız olacaktır. Bunun için de mısır ekilecek, pirinç ekilecek, toplanıp ayıklanacak. Bu işlemler için kaç kişiye ihtiyaç vardır dersiniz? Sonra tohumlar değirmenlere gidecek, öğütülüp un olacak, öte yanda nişasta da yapılacak, sonra unlar, nişastalar fabrikada kutulanacak, bakkallara dağıtılacak. Kutuları yapmak için ise önce kâğıdı yapmak gerekecek. Sizin anlayacağınız bir mahallebi için, unu, sütü, şekeri, kâğıdı, ateşi ve tüm emeği ile kaç kişi çalışmış olacak... Tarçını da unutmayalım, onsuz ne tadı olur ki ma-

© Doğan Kardeş

Mahallebi

Yazan :
Dilâra
(Kızıltan)
Özman

hallebinin? Tarçın nereden gelir bilir misiniz? Tâ Hindistan'dan! Demek ki mahallebimiz için çok çok uzaklardaki insanlar bile emek sarfetmektedirler. Süt ve şekeri nasıl mutfağımıza kadar getirdiğimizi de tek tek anlatayım mı size?»

— «Yok, yok, amcacığım, bu kadarı yeter.»

— «Ya mahallebiyi içinde pişirdiğimiz tencere, kaşık nasıl olur? Ocağımız, yakıtımız kimlerin emeği ile meydana gelir? Bunları da sayacak olursak...»

Ben hemen atıldım, «Evet, amcacığım,» dedim. «Şimdiye dek saydıklarınız zaten bini aştı. Mahallebiyi bin kişinin yaptığını söylerken haklıymışsınız. Bu arada yengemi de unutmayalım!»

Eve geldiğimiz zaman, kardeşim de, ben de düşüncelere dalmış, daha nelere, kimlerin nasıl emek sarfettiklerini, kaç kişinin elinden çıktıklarını hesaplıyorduk.

Eğlencelik

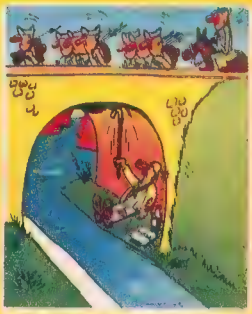

— «Amma da gürültü ettiniz bel..»

POSTACI

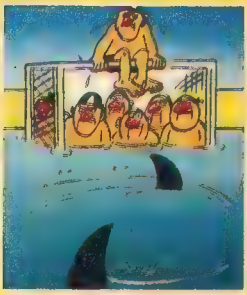

Su topu oynarken!

SOKAK KÖPEĞİ

Yazan: Kemalettin Tuğcu 4

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ: Ahmet bey, ilk karısını kaybettikten sonra, oğlu Yüksel'in bakımsız kalmaması için Nesrin hanımla evlenir. Nesrin hanımın kızı Belma'yı kendi çocuğundan ayırmaz. Hep birlikte mutlu bir hayat sürerler. Bir gün, almayı itiyat haline getirdikleri Piyango biletine büyük ikramiyenin çıktığını öğrenirler. Ama Ahmet bey bileti nereye koyduğunu hatırlayamaz.

Nesrin Hanım epeyce üzülmüştü. Fakat babam sigarasını yakarken:

— «Kur'anı Kerimin içinde olacak,» dedi.

— «Kuran'ı Kerim nerede?»

— «Rafta.»

— «Hangi rafta?»

— «Bizim odadaki elbise dolabının rafında.»

Belma fırladı gitti. Fakat geriye dönerken gazeteyi okuduğu için iki basamağı atladı ve bir çığlık kopartarak aşağıya uçtu. Nesrin hanımla babam ve ben koştuk. O hem bir eliyle dizini ovuyor, bir taraftan da gazeteyi okuyordu.

— «Bir kere amorti garanti,» dedi. «Ama amortiye boş ver. Çıksa çıksa beş kâğıt, onunla da yeni bir bilet alınır.»

Dizi sıyrılmış, kanıyordu. Babam:

— «Belma, dizine bak kızım,» dedi. «Ben vaz geçtim biletten.»

Belma oralı değildi. Bir gazeteye bir de avucundaki bilete bakıyordu. Birden:

— «Vallahı eğer yanlış yazmışlarsa başlarına yıkarım gazeteyi,» diye bağırdı. «Tamam, bir milyon, onda bir bilet yüz bin.»

Annesi başa çıkamayınca:

— «Belma o bilet geçen ayın olmasın,» dedi.

Belma kızarak:

— «Herkesi budala yerine koyma,» dedi. «Ağustos bileti işte.»

— «Peki ne olmuş?»

— «Ne olacak onda biri yüzbin eder. Al sen de bak.»

Nesrin hanım gazeteyi araştırırken o canının acımaya başladığını duymuştu. Hafifçe topallarken:

— «Ahmet Baba,» dedi. «Beş lira verdimdi bu çoraba. Anlıyorsun ya senin yüzünden yırtıldı.»

Babam:

— «İstediğin çorap olsun kızım,» dedi.

Belma onun üstüne atıldı. Boynuna sarıldı, iki yanağını ayrı ayrı öptü:

— «Sen babaların kıralısın,» dedi. «Çorap için değil, beni anladığın için bayılıyorum sana. İnşallah gazete yanlış yazmamıştır.»

Babam işe nasıl gitti, bütün gün ne yaptı bilmem. Ama ben de zaman zaman yüzbin lira ile neler yapılacağını düşünmekten kendimi alamadım. Belma'ya gelince o uçuyordu sanki. Nesrin Hanıma bir durgunluk gelmişti.

Okullar tatil olmasa ve derse kalkmış olsak muhakkak ben saçmalar, not alamazdım.

Nihayet akşam oldu, babam bir yığın gazete ile geldi. Hepsi piyangoda kazananları yazıyordu. Hepsini ayrı ayrı okuduk. Sonunda Babam:

— «İnşallah numaraları gazetelere verenler yanlışlık yapmamışlardır,» dedi.

Boşuna sevinip de konu komşuya gülünç olmamak için ağzımızı sıkı tuttuk. Liste çıktı, babam bileti satan bayiliğe müracaat etti. Sonunda yüz bin liralık bir banka havalesini eline aldı.

Şimdi ne yapacaktı?

Tabiî ilk işi yine planları üzerine eğilmek oldu. Bu arada Nesrin hanım da parayı çarçur etmektense bir ev sahibi olmanın yerinde olacağını ileriye sürdü. Babam:

— «Nebile de çok isterdi ev sahibi olmasını,» dedi. «Para durduğu yerde erir ama eve bir şey olmaz.»

Nesrin Hanım:

— «Nasıl isterseniz öyle yaparsınız,» dedi. «Tabiî kira evlerinde sürünmekten kurtulmak lâzım. Ama hazır bir ev mi almalı, yoksa yaptırmalı mı?

Belma: «Bana kalsa Şişli'ye yakın bir yerde bir apartman katı almanızı isterdim,» dedi. «Ama Ahmet Baba senelerce heves etmiş. Eğer bir arsa bulursa istediği gibisini yaptırır. Ben nasıl olsa üvey evlât, sesimi çıkarmaya hakkım yok.»

Babam hemen, «Annen üvey oğlunu ayırdı mı ki sen kendini üvey sayıyorsun?» dedi.

Belma, «Ben senden gördüğüm yakınlığı kendi özbeöz babamdan görmedim, kusura bakma babacığım,» diye babamın boynuna sarıldı.

— Babam o zamana kadar yangın yerindeki arsadan hiç bahsetmemişti. Bunun için de biraz sıkılarak:

— «Nebileceğim, ay şey, Nesrinciğim,» diye söze başladı.

Belma katılasıya gülüyordu. Babam kıpkırmızı olmuştu. Ama sözüne devam etti:

— «Bizim bir arsamız var. Pek öyle Şişli'nin göbeğinde değil ama yine temiz bir mahallede. Hem de hayli büyük bir arsa. Evlenmeden önce gidip dolaşırdım. İki yıldır semtine uğramadım. Bu para ile oraya bir ev yaptırabiliriz.»

— «Buna çok sevindim,» dedi Nesrin Hanım. «Hemen bir mimarla görüşürseniz kışa kadar epeyce bir şey yapılır.»

Babam mimar arkadaşlarından biriyle konuştu. Birkaç gün sonra da temel atılmasına karar verildi. Tabiî babamın yıllardan beri özlediği ve tasarladığı gibi yaptırılacaktı.

Belma bu temel atma işine gülmeye başladı:

— «Ben de bir şey olacak sanıyordum,» dedi. «Yangın yerine bir çukur kazmışlar, çukura bir kürek harç atıyorlar, üstüne de bir taş. Haydi Bismillahirrahmanirrahim...»

Nesrin Hanım, «Kızım bu sözlerini Ahmet baban duyarsa çok kırılır,» diye onu uyardı. «Bak zavallı nasıl telâş içinde.»

Belma, «İyi ama,» dedi. «Buraya bir ev yapılacak. Peki zavallı koyunun günahı nedir de kafasını kestiniz?»

Üvey annem, «Böyle işlerde kan akıtmak iyidir,» dedi. «Şurada beş altı komşu ev var. Koyunun etleri onlara dağılacak. Bir kısmını da işçiler yiyecek. Böyle yapılırsa göz kalmaz, insan nazara uğramaz.»

— «Maşallah sen de çok şey biliyorsun anne!»

Kurban kesildi, etler dağıtıldı, evvelce getirilen bir tencerede işçiler kavurma yapmak için ateş yaktılar.

Böylece evimizin temeli atılmış oldu. İşçiler durmadan çalışırken birisi kavurmayı karıştırdı. Biz gölgede oturacak yer arayıp seyrederken ortaya bir de köpek çıktı. Durmadan kuyruğunu sallayıp kulaklarını kısarak, güler gibi sırıtarak bize yaklaştı. Beli o kadar oynaktı ki durmadan iki tarafa sallanıyordu. Sonunda yorularak bir tarafa oturdu, yüzümüze güler gibi bakmaya başladı.

Bu bizim iki yıl önce arsada gördüğümüz köpekti. Bizi de hemen tanımıştı. Bayağı adamakıllı bir köpek olmuştu. Hem de çok sevimli ve gözlerinin içi gülen bir köpek.

Babam onun önüne kavurma kemiklerinden bir iki parça attı.

— «Al Karabaş,» dedi.

Ben sordum, «Baba, nereden koydun bu adı?»

Babam gülümsedi:

— «Sokak köpeklerine, hele başları kara oldu mu Karabaş adını verirler,» diye cevap verdi. «Biz görmeyeli ne kadar büyümüş.»

Köpek kendisinden söz edildiğini anlamış gibi ağzımıza bakıyordu. Arsada yangında kavrulmuş, sonradan birkaç dalı yeşerip büyümüş olan bir incir ağacının altında oturuyorduk. Orası biraz gölgeydi.

Babam, «Adamcıl bir hayvan bu,» dedi. «Bu arsada doğmuş, kendisine burasını vatan bilmiş. İnşallah evimiz tamam olunca ona da barınacak bir yer yaptırırız. Nebile de köpekleri, sonra bütün hayvanları çok severdi.»

(Devamı var)

— «Köpek kendisinden söz edildiğini anlarmış gibi ağzımıza bakıyordu. Birden koşup yanımıza geldi.

Sihirli Yüzük

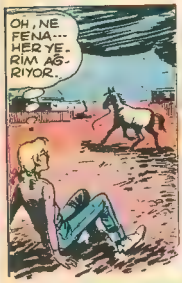

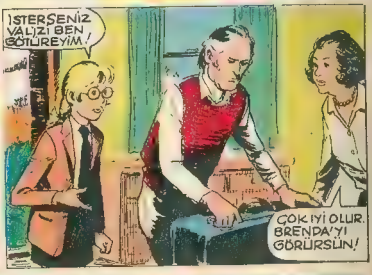

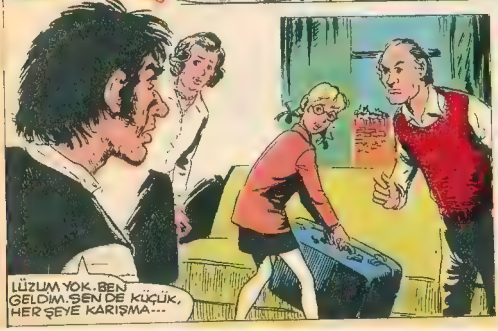

ÖZET : Krisi aslında son derece pısırık bir kızdı, ama bir antikacıdan aldığı Leydi Jane Karabi'nin yüzüğünü parmağına taktığı anda değişiverdi. O kadar cesur oldu ki, arkadaşı Brenda'yı, hapisten kurtarmak için canını bile tehlikeye attı. Fakat bu cesaret geldiği gibi, hızla onu terkediyordu.

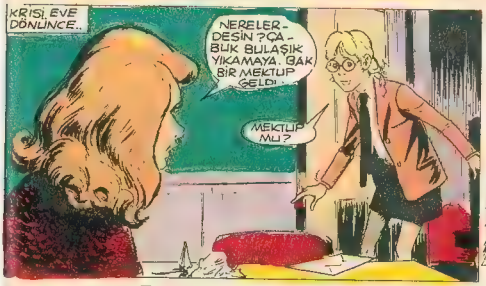

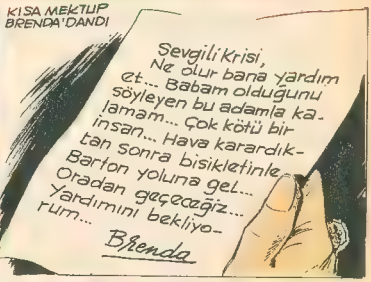

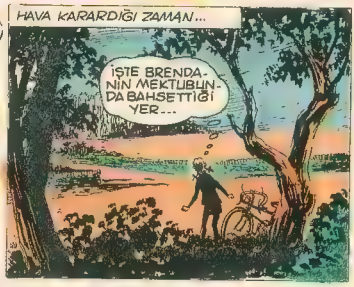

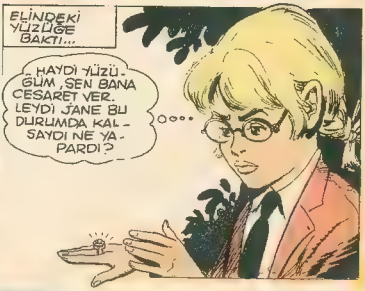

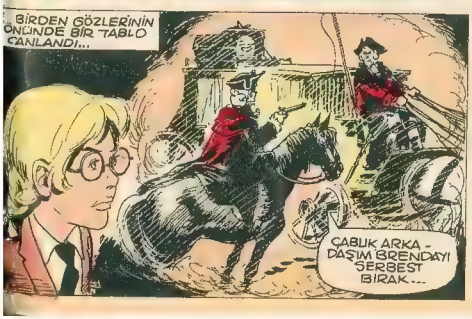

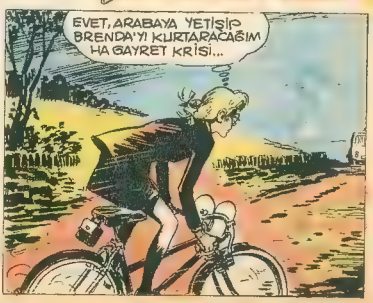

ARKASI VAR

Ders Yılı Sonu

Yazan: *Vefa Çağan*

Tatil geldi bu yıl da,
Çabucak geçti aylar.
Okulda her çocuğun
Türlü anıları var.

Sınıfını geçenler
Gülüyor, seviniyor.
Ellerinde karneler
«Bak ben de geçtim» diyor.

Ya sınıfta kalanlar?
Üzülmüş, boyun büker.
Onlar, «Geçtin mi?» diyen
Ailesine ne der?

Belki o tembellere
Bu da son bir ders olur.
Lâkin herkes gülerken
Ağlamak ne de zordur!

Birlikte dinleyelim
Çocukların sesini.
Paylaşalım görerek
Bu günün neşesini.

Turgut :
Ne çabuk geçti günler,
Bir yıl geride kaldı.
Çalışan öğrenciler
Ödüllerini aldı.

Okuldan, öğretmenden
Neler öğrendim, neler!
Sonra «Geçti» diyerek
Müjde verdi karneler.

Sevgi :
Elbette çalışanlar
Mutluluğa ererler.
Şimdi sınıfımıza
«Dördüncü sınıf» derler.

Gelecek yıl da böyle
Çalışıp geçeceğim.
İlkokulu pekiyi
İle bitireceğim.

Özer :
Bütün tatil boyunca
Zor, ayrı kalmak sizden.
Nasıl buluşacağız?
İşte bu beni üzen.

Çünkü dağılacağız
Yazlıklara, geziye.
Okulda toplanırdık
Böyle her gün biz bize.

Gül :
Üzgün olsam da buna,
Sevindim geçtiğime.
Gidip müjde vereyim
Hemen anneciğime.

«Aferin Gül» diyecek
O görünce karnemi,
Başarılı olmam çok
Sevindirir annemi.

Kemal :
Babam bana güzel bir
Armağan alacakmış,
Meğer mutluluk yolu
Çalışıp, başarmakmış.

Gülmek, koşup oynamak
Şimdi hakkımız bizim.
Tatilde sağlığımız
Artacak hepimizin.

Bilge :
Bütün yıl ders çalıştık
Tatilde dinlenelim.
Bahçelerde, kırlarda
Gezelim, eğlenelim.

Parlak güneş, denizle
Her gün kucaklaşalım.
Gelecek yıl okula
Sağlıklı kavuşalım.

Doğan :
Gezilere çıkacak,
Gülüp eğleneceğiz,
Dördüncü sınıf olduk
Diye sevineceğiz.

Bu güzel karne ile
Ne mutluyum bilseniz!
Okumalı çocuklar
Kalmamalı bilgisiz.

Çocuklar bir ağızdan;
Şimdi birbirimize
İyi yaz dileyelim.
Tatilde neşe ile
Gezelim, eğlenelim.

Allahaısmarladık,
Değerli okulumuz
Yaz geçer, tatil biter,
Biz sana kavuşuruz.

tatil aylarında da

Doğan Kardeş
ANSİKLOPEDİSİ

Sizin en yakın arkadaşınız olacaktır!

MERAKLI BİLGİLER, OYUN, EĞLENCELER, MASALLAR, HİKÂYELER ...

BÜYÜK BİR YARIŞMA!

Yarışmaya nasıl katılacağınızı yakında burada okuyacaksınız.

altın ayaklar çiftliği ❷

KAÇAK

ALTINAYAKLAR ÇİFTLİĞİNE ATEŞKUŞU ADINDA BİR AT BIRAKILIR. ERTESİ SABAH AHIRA UĞRAYAN DORA, ATIN ORADA OLMADIĞINI GÖRÜP STEVE'Yİ ÇAĞIRIR...

DORA OLANLARI ANLATTI...

DORA KASABANIN POLİSİNE BAŞ VURDU.
YANİ ŞİMDİ GİDİP ÇİNGENELERİ Mİ BULMALIYIM DORA? İLERDE DANİEL SMİTH ADINDA BİRİ VAR. ÇİNGENE ARABASINDA YAŞAR.
MÜMKÜNSE ONUNLA BİR KONUŞUR MUSUNUZ? BELKİ BİR İPUCU YAKALARIZ.
TABİİ... BEN ÇİPLE GİDER GELİRİM... İSTERSEN SEN DE GEL...
YOLA ÇIKTILAR...
HERKES ÇİNGENELERİN SON DERECE DÜZENBAZ OLDUKLARINI SÖYLER. AMA BU DANİEL BELKİ İYİ BİRİDİR...
DANİEL'İN ARABASI TERKEDİLMİŞ GİBİYDİ...
EVET DORA... DOSTUMUZ ORTADA YOK... AMA ATEŞ YENİ SÖNMÜŞ GİBİ...
BURADA MI OTURURDU?
EVET... PEKİ ŞİMDİ NEREDE ACABA? EŞYALARINI DA ALMAMIŞ...
BELKİ DÖNECEK...
BAK DORA, AYAK İZLERİNİ GÖRÜYOR MUSUN? HIZLI HIZLI YÜRÜYEN AT İZLERİ...
PEKİ AMA DANİEL ATI NE YAPACAK?
DORA HAKLIYDI... BEŞ MİL KADAR ÖTEDE...
HAYDI ASLANLARIM... KARNINIZIN AÇIKTIĞINI BİLİYORUM. AMA PEŞİMİZDEKİLERE YAKALANMADAN UZAKLAŞALIM...
ANLAR GİBİYİM... YALNIZ YAŞAYAN ÇİNGENE ATI GÖRÜNCE ÇOK BEĞENDİ VE ONUNLA DOST OLMAK İSTEDİ. AT DA ONU TANIYOR OLMALI Kİ BİRLİKTE GİTTİ..
KÜÇÜK DOSTUM BENİM... ÇOK AÇSIN DEĞİL Mİ? KİMBİLİR NE KADAR DA SUSAMIŞSINDIR. MERAKLANMA, AZ SONRA KARNINI DOYURACAKSIN!
DERKEN BİR ÇİFTLİĞİN ÖNÜNDE...
ŞİMDİYE KADAR KARNİMİ DOYURMAK İÇİN BİLE OLSA HİÇ HIRSIZLIK YAPMADIM... AMA ŞİMDİ SENİ DOYURMAK LÂZIM ATEŞKUŞLU... BUNA MECBURUM

ARKASI VAR

OYUN EĞLENCE BİLMECE

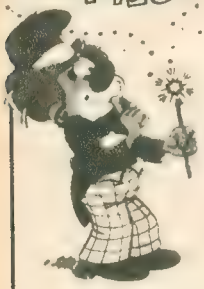

Ne olur bana başımı getirin ben bir türlü yolu bulamadım. Siz bulabilir misiniz?

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	■	M	A	R	A	T	O	N	■
2	O	■	K	A	P	U	T	■	D
3	Y	E	■	Y	A	R	■	D	O
4	A	Z	A	■	■	■	S	A	M
5	L	A	L	E	■	D	A	M	A
6	A	N	A	■	V	■	Z	A	T
7	N	İ	■	K	I	N	■	R	E
8	A	■	L	O	D	O	S	■	S
9	■	D	İ	Y	A	D	I	N	■

Soldan Sağa: 1 — Atletizmde en uzun koşu. 2 — Asker paltosu. 3 — Karnını doyur; Uçurum; Nota. 4 — Üye; Bir rüzgâr. 5 — Geçen ay bayramı yapılan bir çiçek; Taşlarla oynanan bir hesap oyunu. 6 — En sevgili varlık; Kişi. 7 — Soru; Zorlu hınç; Nota. 8 — Sıcak esen bir rüzgâr. 9 — Bir ilçemiz.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Oya ile süsleme. 2 — Güneşin batışına göre ayarlanan saat. 3 — Beyaz; Açık kestane rengi; Sıfat takısı. 4 — Demiryolu; Körfezin küçüğü. 5 — Avuç; Burmalı çivi. 6 — Dolaşma; Tersi Avrupa'da bir nehir. 7 — Hayvan yemi; İnce kumaş; Nota. 8 — İnsan ve hayvanlarda içinde besleyici sıvıların dolaştığı boru. 9 — Bol vitaminli bir sebze.

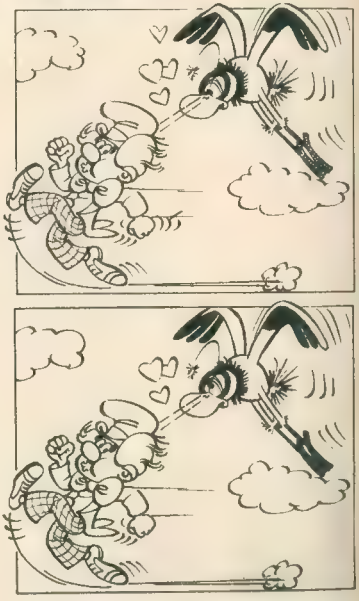

İki resim arasında tam 6 hata var. Bakın bakalım bulabilecek misiniz?

(Cevaplar 31. sayfada)

Bir Müsamere Seyrettik

Hepsi birbirinden kabiliyetli küçük sanatçıların sundukları oyun, büyükler tarafından sevinçle izlendi

Öğretim yılı sona ererken bütün okullarda bir müsamere hazırlığıdır başladı. Her okul kendi müsameresinin diğerinden üstün olmasına çalışıyor. Öğrencilerde bir telâş, bir kıyamettir gidiyor. Geçenlerde hazırlığını tamamlayıp, velilerine, sundukları müsamereyle hoş dakikalar geçirten bir okuldaydık. Nişantaşında, Nilüfer Hatun İlkokulunun 4/C öğrencileri. Sundukları çeşitli gösterilerin yanı sıra bir de oyun sahneye koydular. Mektebin büyük salonunda şehir tiyatrosu artistlerinden Deniz Uyguner'in sahneye koyduğu Sarsak Davul oyunu çok ilginçti. Hepsi birbirinden kabiliyetli kardeşler arasında özellikle, «Sarsak Davul» rolündeki Mahmut Anlar ilgi çekti. Perde küçüklerin ardından kapanırken, salon alkış sesleriyle inliyordu.

Piyesin finalinden bir sahne: Soldan sağa, Zeynep Baykent, Gül Pekbay, Mahmut Anlar, Gülden Küçük ve Merih Önder.

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
28 MAYIS 1973
Sayı : 22 Sıra No. 906
Yıl : 28 Cilt : 1

Sahibi ve
Yazı İşleri Müdürü :
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22
İSTANBUL ★ Doğan Kardeş
P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★
Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI
Yurt içi adi posta, yıllık: 70 TL. ★ Altı aylık: 35 TL. ★
Yurt dışı adi posta, yıllık: 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★
Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir. ★ YAPI ve KREDİ BANKASI'nın şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.

Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.
Tel : 27 95 10

Yurdumuzun En Küçük Yazarı: Hasan Gazeteci

Ilık bir bahar günü tanışıyoruz Hasan Gazeteci'yle. Etrafımız bizi rengârenk, cıvıl cıvıl bir çocuk dünyasına götüren, masal, hikâye, şiir kitaplarıyla süslü... Biz de, yaşının sayısından fazla eser vermiş kardeşimizle hikâyeden, masaldan, şiirden söz ediyoruz.

Hasan 11 yaşında, ama daha şimdiden 17 masal, 12 derleme kitabı var. Yazarlığa nasıl ve ne zaman başladığını sorduğumuzda şu cevabı veriyor: «Küçük yaşlarda masala oldukça büyük merakım vardı. Okula gitmediğim için durmadan büyüklerimden masal, hikâye anlatmalarını isterdim. Okula gittikten sonra da durmadan okudum, okudum... Öyle bir dönem geldi ki, artık masal yazabileceğimi düşündüm. Bu kararı verdiğim zaman 8 yaşındaydım. En çok sevdiğim kitaplarım, Kahraman Ali, Keloğlan, Büyücü Kız, Fedakâr çocuk, Bir Kamp Hikâyesi'dir.»

Hasan'ın bu küçük yaşında birçok devlet büyüklerinden, okuyucularından aldığı takdir mektuplarının sayısı bir hayli kabarık. Hepsini de saklıyor.

Hangi şartlar altında olursa olsun yazarlığı bırakmamaya kararlı Küçük Gazeteci. Yabancı dil dersini ve Türkçeyi seviyor dersleri arasında. Güzel sanatların her dalına karşı da ilgisi büyük. Bugünlerde yazarlığın, okulun yanı sıra filim de çeviriyor. İki filim çevirmiş şimdiye dek... «Sarı Ökü-zün Parası» ve «Ahmet Çavuş».

Gördüğünüz gibi sevgili çocuklar, her dalda umut verici bir kardeş Hasan Gazeteci... Günümüzün Ünlü masalcısı Eflâtun Cem Güney bile bu kardeşin büyük yeteneği karşısında kırk yıl sakladığı kalemini vererek yerini Hasan Gazeteci'ye bırakmış...

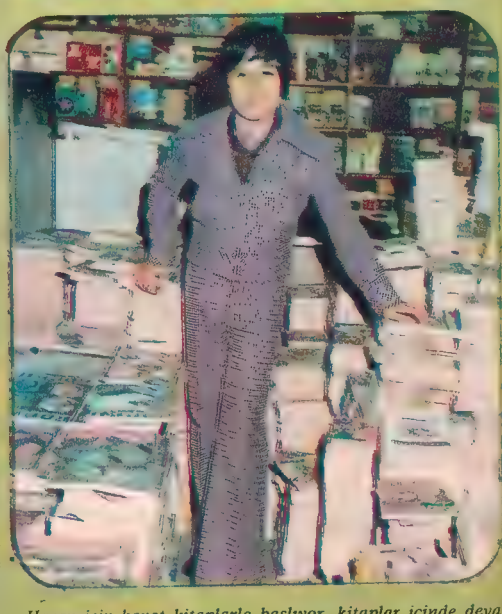

Hasan için hayat kitaplarla başlıyor, kitaplar içinde devam ediyor.

SİZİN FIRÇANIZDAN

RENK VE ŞEKİL
Serkan Kutucu *SIVAS*

AĞAÇ *Eda Başaran (10 yaşında)* *İSTANBUL*

EVİMİZ
Dilek Yıldız (8 yaşında)
ERZURUM

AMERİKALI TURİSTLER
Canan Civacı *ANKARA*

RESİMLERİNİZLE ŞEHİRLERİMİZ

MANİSA

Hülya Temiz (Galatasaray Lise 6-A)

Manisa Ege bölgesinde, 748.545 nüfuslu bir ilimizdir. Yüzölçümü 13.810 Km.²'dir. Kuzeyde Balıkesir, doğuda Kütahya, ve Uşak, Güney ve batıda İzmir illeriyle sınırlanmıştır. Çok eski bir tarihi olan Manisa'nın Türklere geçiş tarihi 14. asıra kadar dayanır. O günden sonra burada yaşayan valiler şehirde önemli bayındırlık eserleri yaptılar. Bunların arasında çeşitli camilerden başka, bir de Manisa sarayını sayabiliriz.

BİRAZ DA GÜLELİM

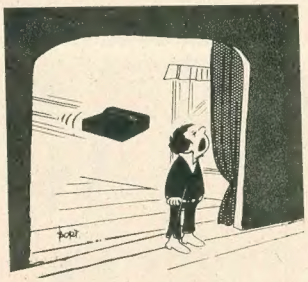

— «Pikabımı nereye koydunuzzz?»

Dişçide :
— «Lütfen kuvvetli çekin!»

— «Öğretmen karneyle birlikte sana getirmem için bir de sakinleştirici ilâç verdi baba...»

— «Hele şükür! Hıçkırığım sonunda geçti!»

— «Bir gün gelecek bu şapka senin olacak oğlum.»

— «Bakalım ikinci derste ne yazıyor?»

bu hafta Doğan Kardeşler

DOĞUM GÜNÜ HEDİYELİ BU SAYFAMIZA KATILMAK İÇİN: Ad ve soyadınızı, doğum yer ve tarihinizi, ev adresinizi yazıp, doğum gününüze 2 ay kala 2 vesikalık fotoğrafla birlikte **«DOĞAN KARDEŞ — Bu hafta Doğan Kardeşler sayfası — P. K. 1146, İSTANBUL»** adresine postalayınız.

Pelin Ulutürk
İstanbul 1960

S. Serap Yalay
İzmir 28.5.1964

Beyhan Çakmak
İstanbul 28.5.1966

Şebnem Silier
Ankara 28.5.1966

★Yeşim Tosuner
Manisa 29.5.1965

Hayrullah Saraç
Maden 30.5.1960

Kayhan Basmacı
Cide 30.5.1963

★Emre Vardar
İzmit 30.5.1964

M. Yüce Sonkurt
Uşak 30.5.1966

★Hamit Kartal
Erzurum 1961

Canan Çelik
Konya 31.5.1964

İlkmut Yarkın
İstanbul 31.5.1965

Hüseyin Tulumen
Çorlu 1.6.1958

Sevdat Tufanoğlu
İzmir 1.6.1962

Nejla Bilge
Gerede 1.6.1963

Fikret Dinçkurt
İstanbul 1.6.1964

★Deniz Bozacı
Gölcük 1.6.1965

Özgör Özkök
Bolu 1.6.1966

Emin Karaca
Samsun 1959

Nuran Ertuş
Bursa 2.6.1960

Ayşen Çalıkaraoğlu
Maraş 1962

Ali Bıçakkaya
Diyarbakır 2.6.1964

Banu Yardımcı
Ankara 2.6.1964

Uğur Karaca
Samsun 1965

OYUN EĞLENCE BİLMECE ÇÖZÜMLERİ

Soldan Sağa: 1 — Maraton. 2 — Kaput. 3 — Ye, Yar, Do. 4 — Aza, Sam. 5 — Lâle, Dama. 6 — Ana, Zat. 7 — Mi, Kin, Re. 8 — Lodos. 9 — Diyadin.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Oyalama. 2 — Ezani. 3 — Ak, Ala, Li. 4 — Ray, Kaz. 5 — Apaz, Vida. 6 — Tur, Nod. 7 — Ot, Saz, Si. 8 — Damar. 9 — Domates.

● İki resim arasındaki altı fark şunlardır: 1-Akbabanın gözü, 2-Ayakları, 3-Kalplerden biri eksik, 4-Ayakkabının dikişi, 5-Ayakkabının topuğu, 6-Elin rüzgârı.

A. Rüştü Ergür
İstanbul 1959

Sevgi Ülker
İstanbul 3.6.1960

Özcan Özkeçeci
Ankara 1962

Gülnur Şenel
Isparta 3.6.1962

Murat Çalışkan
İstanbul 3.6.1963

Dilek Perçiner
İstanbul 1966

FOTO ÇAKIR
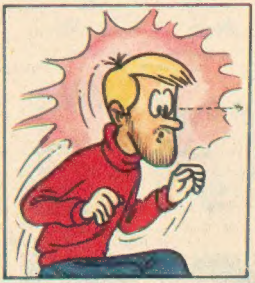
CELAL KANDEMİROĞLU